

[Arbejds- og socialministeren.]

mulighederne for en mere økonomisk udformning, uden at man dog stillede et bestemt krav om nedskæringens omfang. Dette blev meddelt sognerådsformanden og kommuneingeniøren ved deres forhandlinger med ministeriet i august måned i år.

Forholdet er altså ganske enkelt det, at man ved udformningen af dette projekt har regnet med større plads og dermed også større udgifter, end det er sædvanligt ved alderdomshjem. Det, det ærede medlem anfører som et forsøg på at sænke den sociale standard, er altså blot bestræbelser for at bringe dette projekt på linie med alle andre tilsvarende projekter; det må naturligvis være opgaven at søge at undgå unødige fordyrelser ved det offentlige byggeri og at søge at få de begrænsede midler, der er afsat til disse formål, til at slå til til så mange af de hårdt tiltrængte alderdomshjem som muligt. Konsekvensen heraf må selvsagt også være en pligt for ministeriet — netop i den sociale standards interesse — til at bortskære unødige fordyrelser, som bevirker, at der bliver færre alderdomshjem for pengene, i det omfang, dette kan ske, uden at det går ned under den kvalitet, som er sædvanlig for andre kommuners byggeri af alderdomshjem, og under den standard, som et sagkyndigt udvalg, der har været nedsat vedrørende indretning af alderdomshjem, har anset for tilfredsstillende.

I forbindelse med kravet om nedskæring af dette projekt henviste det ærede medlem til, at regeringens kreditstrammingspolitik har medført en fordyrelse af byggeriet på 6 kr. 75 øre pr. m², hvilket skulle betyde en merudgift for Aaby alderdomshjem på 109 000 kr. Jeg forstår, at det ærede medlem her anvender den beregning, Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber har foretaget over den stigning i driftsudgifterne for nybyggeri, som er indtrådt i tiden fra januar 1950 til november 1951. Denne beregning refererer altså til stigninger i en helt anden periode, end der her er tale om, og er iøvrigt beregnet på grundlag af en helt anden form for boligbyggeri, nemlig almindeligt socialt boligbyggeri. Efter denne beregning skal driftsudgifterne imidlertid som nævnt være steget med 6 kr. 75 øre, men kun knap halvdelen heraf henføres dog til kreditstramningen, resten skyldes de almindelige pris- og lønstigninger. Hertil kommer, at det er det normale ved

alderdomshjem, at der ikke optages foranstående prioriteter, således at statslånet placeres som første prioritet, medens kommunen selv finansierer resten. Der vil i sådanne tilfælde overhovedet ikke være tale om kurstab og som følge deraf heller ikke engang om en udgiftsstigning af den angivne størrelse på grund af regeringens økonomiske politik. Der bliver således ikke meget tilbage af det tal, det ærede medlem har påstået var regeringens andel i omkostningerne ved dette byggeri.

Det ærede medlem beklagede sig endvidere over, at ministeriet i stedet for de indsendte skitsetegninger har forlangt udarbejdede detailtegninger, hvilket betød meget arbejde for teknikerne i kommunen og en alvorlig forhaling af hjemmets opførelse. Ministeriet må dog nødvendigvis altid forlange fuldt udarbejdede detailtegninger indsendt, før der kan tages endelig stilling til spørgsmålet om statslån, og i begge de to af det ærede medlem nævnte eksempler er der til ministeriet kun indsendt skitsetegninger.

Ministeriet kan ikke bedømme et projekt alene på grundlag af skitsetegninger. Man kan tage stilling til løsningen som helhed og enkelte detaljer, men først når de endelige tegninger fremkommer, vil man kunne tage definitiv stilling til spørgsmålet om statslån. I projektet vedrørende Aaby alderdomshjem er der endnu ikke, til trods for at sognerådet selv havde lovet det i sin skrivelse af 24. april 1952, fremkommet endelige tegninger og beskrivelser. Ministeriet har derfor været ude af stand til at tage stilling til, hvorvidt der kunne bevilges statslån.

Vedrørende alderdomshjemmet i Stjær-Stjær-Galten kommune beklagede det ærede medlem sig over, at der endnu ikke den 20. oktober, 8—10 måneder efter planens indsendelse, var givet besked om, at der forelå byggetilladelse. I denne sag gælder det samme som vedrørende alderdomshjemmet i Aaby, at ministeriet har krævet visse ændringer i planerne, som kommunen dog har erklæret sig indforstået med. Iøvrigt indkom forhåndsansøgning til ministeriet i december i fjor, og i februar fik kommunen underretning om de tekniske krav, der måtte stilles. Efter en fornyet henvendelse fra kommunen blev der givet yderligere meddelelse om de tekniske krav i en skrivelse i maj måned; efter at man den 10. juni 1952 ved personlig henvendelse fra sognerådet i